

Med disse kritiske bemærkninger afviser vi Fremskridtspartiets beslutningsforslag.

Ole Donner (DF):

Dansk Folkeparti har ikke sæde i Finansudvalget, og derfor har vi også været afskåret fra at deltage ret meget i den debat, der har været. Men vi har selvfølgelig på lige fod med andre haft mulighed for at læse de fortrolige dokumenter, der har været bragt specielt i de fynske aviser.

Jeg vil godt sige, at vi principielt er modstandere af enhver form for støtte til erhvervslivet. Vi mener, at det medfører dårlighed, og det viser sig også i dette her tilfælde. Men nu er der sket det, som er sket, og så mener vi ikke, at man skal have så dårlig samvittighed. Når man ser på, hvor meget støtte de tyske værfter har fået, kan man tage det en lille smule roligt.

Men når man skal se på, hvad vi nu skal gøre ved det her punkt, om vi skal rejse en erstatningssag, så skal man spørge sig selv: Hvad får vi ud af det? Hvad skulle formålet være? Og hvor mange penge – det kunne jeg da godt tænke mig at spørge forslagsstillerne om – ville man regne med, at man kunne få ind, hvis man rejste erstatningskrav over for værftet?

Vi mener primært, at det er regeringen, der har ansvaret for, at der findes en løsning, og for os er det altså af stor betydning, at man bibeholder disse arbejdspladser, så vi er meget forbeholdne over for forslaget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er i helt den samme situation som de andre ordførere: jeg sidder heldigvis heller ikke i Finansudvalget. Og det behøver man heller slet ikke. Man behøver overhovedet ikke at have hørt én eneste fortrolige oplysning for på kvalificeret vis at diskutere det, det her forslag drejer sig om.

Det, det drejer sig om, er indholdet af det brev, som Folketingets Erhvervsudvalg modtog den 15. oktober 1996 fra Danmarks Skibsværftsforening. Det er et offentligt tilgængeligt bilag, som er omdelt som bilag nr. 76, alm. del. Deri står der, hvad det her drejer sig om.

Det drejer sig om, at hvis man eftergiver Svendborg Værft de her penge – eller lader være med at rejse krav mod værftet for dem – så vil det efter Skibsværftsforeningens oplysninger være den sidste pind til ligkisten til den danske værftsindustri, idet regeringen hermed har skabt grundlag for, at uretmæssigt udbetalte

milliardbeløb til tyske værfter også kan eftergives. Der bør kunne findes andre muligheder for at sikre Svendborg Værfts overlevelse, uden at den danske indsats på det værftspolitiske område kompromitteres.

Man skal ikke have læst nogen fortrolige bilag for at kunne deltage i debatten om det. Det er et helt principielt spørgsmål. Jeg tror egentlig også, det var SF's ordfører, der startede den debat, efterfulgt af hr. Frank Aaen. Det er jo ikke det spørgsmål, man skal tage stilling til. Man kan jo sige: Jamen vi vil ikke lukke Svendborg Værft, vi vil give offentlig støtte til Svendborg Værft. Den holdning kan man sagtens have, og så må man bare parlamentarisk finde en måde at gøre det på, som er i overensstemmelse med gængs praksis her i huset. Det, vi vender os skarpt imod, er de metoder, som man anvender, hver gang man vil kanalisere penge forskellige steder hen.

Vi er enige med Skibsværftsforeningen i det, foreningen skriver i sit brev, om, at det er utrolig svært for Danmark at hidse sig op i EU. Det er utrolig svært for Folketinget at sende erhvervsministeren til Bruxelles og fægte for, at tyskerne holder op med at give milliardstøtte til de tyske værfter, hvis det er sådan, at den danske stat gør det, men vel at mærke gør det på sådan en måde, så man håber, at der ikke er nogen, der opdager det. Den holdning vender vi os i Fremskridtspartiet skarpt imod.

Det er det, det her forslag drejer sig om. Og derfor er det ikke sådan, som erhvervsministeren sagde, at man ikke kan gå ind i debatten, fordi man så ville komme til at røbe fortrolige oplysninger. Det er en principiel debat om, hvorvidt man skal give statsstøtte til Svendborg Værft, eller man ikke skal, hvorvidt vi, som Skibsværftsforeningen siger, fra dansk side skal køre den rene linje, når vi kritiserer de andre lande, eller om vi skal kompromittere os selv. Så enkelt er det.

Der er også et andet bilag, som man kan forholde sig til, og det er såmænd lige så lidt hemmeligt som det første. Det er Erhvervsudvalgets bilag nr. 130, hvori erhvervsministeren forholder sig til henvendelsen fra Svendborg Skibsværft. Det eneste sted, hvor der overhovedet er omtalt et aktstykke – af andre end aviserne – er i dette papir, hvor erhvervsministeren omtaler det i et svar på et spørgsmål. Så man kan sagtens her i Folketinget debattere denne sag uden at komme i karambolage med nogen tavshedsregler.